

НАУКОВО-ОСВІТНІЙ ІННОВАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
СУСПІЛЬНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ

Всеукраїнська науково-практична конференція

**СОЦІОГУМАНІТАРНИЙ ВИМІР СУЧАСНИХ
ТРАНСФОРМАЦІЙ**

29 жовтня 2021 року
Чернігів, Україна

УДК 31
С78

Редакційна колегія: Г. В. Старченко, А. П. Дука

*Рекомендовано до видання оргкомітетом конференції,
протокол № 2 від 15.11.2021 року.*

Соціогуманітарний вимір сучасних трансформацій. Збірник матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Чернігів, 29 жовтня 2021 року). Науково-освітній інноваційний центр суспільних трансформацій, м. Чернігів. Суми: ТОВ НВП «Росток А. В.Т.». 2021. 93 с.

ISBN 978-617-512-285-3

У збірнику представлені матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції «Соціогуманітарний вимір сучасних трансформацій».

До збірнику увійшли матеріали секцій: державне управління / публічне управління та адміністрування; економіка та управління; медицина, фармація та ветеринарія; право; соціальні комунікації; соціологія та психологія; фізичне виховання і спорт; філологія; філософія та культурологія. Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції представлені окремими авторами з України.

Наукове видання призначене для науковців, практиків, викладачів, аспірантів і студентів відповідних спеціальностей, а також для широкого кола читачів.

У підготовці конференції брали участь: Громадська організація «Науково-освітній інноваційний центр суспільних трансформацій» (м. Чернігів) за сприяння: Освітня технологія «Росток (м. Суми). Партнером конференції є Консалтингове агентство «Приват Консалт» (м. Чернівці).

Матеріали подаються в редакції авторів. Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен, географічних назв та інших відомостей несуть автори.

ISBN 978-617-512-285-3

© «Науково-освітній інноваційний центр суспільних трансформацій», 2021

© Автори, текст, 2021

ЗМІСТ

НАПРЯМ КОНФЕРЕНЦІЇ. ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ. ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

Опар Н. В., Крупа Х. М.

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ІНСТРУМЕНТ
УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІНСЬКИХ ПРОЦЕСІВ 6

Сиротін В. Д.

ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ ДЕРЖАВИ 10

Животова К. В.

ІНФОДЕМІЯ «ПАНДЕМІЯ COVID-19»: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ
ОРГАНІЗАЦІЇ РЕАГУВАННЯ НА ПОШИРЕННЯ ДЕЗІНФОРМАЦІЇ 12

Осипенко А. Р.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТРАТЕГІЧНОГО РОЗВИТКУ МАЛИХ МІСТ 15

Мостіпан Н. В.

АНТИКОРУПЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ В СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ
УКРАЇНИ..... 18

Забаровська А. І.

СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЯК ОСНОВА УПРАВЛІННЯ
ЛЮДСЬКИМИ РЕСУРСАМИ 21

Слюсарев І. О.

ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ОСНОВА ДОБРОБУТУ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ
ГРОМАД..... 23

Кононенко І. А.

СУТНІСТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ..... 25

НАПРЯМ КОНФЕРЕНЦІЇ. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ

Котелевець Д. О.

НАУКОВІ ПІДХОДИ ДО ТРАКТУВАННЯ СУТНОСТІ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ 28

Островська Н. С.

ОЦІНКА ОКРЕМИХ ВИДІВ НЕТРАДИЦІЙНИХ БАНКІВСЬКИХ ПОСЛУГ 31

Шевчик Б. М.

СОЦІОКУЛЬТУРНІ УМОВИ СТАНОВЛЕННЯ НООЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ..... 34

Лозиченко О.

РОЛЬ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ У РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ
ЕКОНОМІКИ 38

Якушко І.В.

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ОБҐРУНТУВАННЯ СУТНОСТІ КАТЕГОРІЇ
«ФІСКАЛЬНИЙ ІНСТРУМЕНТ» 41

Жаворонок А. В.

РОЛЬ ЦИКЛІЧНОЇ НЕСТІЙКОСТІ У РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ
ЕКОНОМІКИ 44

Старченко Г. В.

НЕОБХІДНІСТЬ АКТИВІЗАЦІЇ ПРОЄКТНО-ОРІЄНТОВАНОГО ТЕХНОЛОГІЧНОГО БІЗНЕСУ, ЯК ДРАЙВЕРА ІННОВАЦІЙНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ В НАЦІОНАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ	46
---	----

Дука А. П.

ВАРІАТИВНІСТЬ ФІНАНСОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ В НАЦІОНАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ	49
---	----

Михайловська О. В., Михайловська А. І.

КЛЮЧОВІ ПОКАЗНИКИ АНАЛІЗУ ЕФЕКТИВНОСТІ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПРОЄКТУ	53
--	----

Михайловська О. В., Язловецька Д.

СОЦІАЛЬНИЙ МЕДІА МАРКЕТИНГ (SMM) ЯК ІНСТРУМЕНТ ЕФЕКТИВНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ.....	55
--	----

НАПРЯМ КОНФЕРЕНЦІЇ. МЕДИЦИНА, ФАРМАЦІЯ ТА ВЕТЕРИНАРІЯ

Chernyak VA, Karpenko KK, Gybalo RV, Zabulonov YL.

POSSIBILITIES AND EFFECTIVENESS OF LASER THERAPY IN COMPLEX TREATMENT OF WOUNDS AND TROPHIC ULCERS	58
---	----

НАПРЯМ КОНФЕРЕНЦІЇ. ПРАВО

Доді К. В.

ГЕНДЕРНА РІВНІСТЬ У СЕКТОРІ БЕЗПЕКИ ТА ОБОРОНИ: ДОСВІД РЕСПУБЛІКИ МОЛДОВА.....	60
---	----

НАПРЯМ КОНФЕРЕНЦІЇ. СОЦІАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ

Дубровинський Г. Р., Сорочак Ю. Р.

РОЗВИТОК КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МЕДІАТОРІВ.....	64
--	----

НАПРЯМ КОНФЕРЕНЦІЇ. СОЦІОЛОГІЯ ТА ПСИХОЛОГІЯ

Вольнова Л. М.

РОЗУМІННЯ ПСИХОТРАВМУЮЧОЇ СИТУАЦІЇ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ РІЗНИХ СОЦІОКУЛЬТУРНИХ УМОВ	68
--	----

Лавриненко Н. Ю., Лисенко С. А.

РОЗВИТОК НАЦІОНАЛЬНОЇ СТІЙКОСТІ ТА ЇЇ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СКЛАДОВОЇ У МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ СЕКТОРА БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ	72
---	----

Бульченко Д. В.

РОЗКРИТТЯ ОСОБИСТІСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ СУБ'ЄКТА В ПРОЦЕСІ АКТИВНОГО СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО ПІЗНАННЯ.....	75
---	----

НАПРЯМ КОНФЕРЕНЦІЇ. ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ І СПОРТ

Пітин М. П., Балущка Л. М., Флуд О. В.

ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ ТА ЗАСОБИ ТЕОРЕТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ СПОРТСМЕНІВ	78
---	----

НАПРЯМ КОНФЕРЕНЦІЇ. ФІЛОЛОГІЯ

Навальна М. І.

ДИНАМІКА ЛЕКСИКИ В СУЧАСНИХ УКРАЇНСЬКИХ МАСМЕДІА	81
--	----

НАПРЯМ КОНФЕРЕНЦІЇ. ФІЛОСОФІЯ ТА КУЛЬТУРОЛОГІЯ

Берест П. М.

СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ТУРИСТИЧНИХ ДЕСТИНАЦІЙ	85
--	----

Патлайчук О. В., Ступак О. П., Макарчук О. М.

ЖИТТЄВИЙ СВІТ І БІЗНЕС: ГУМАНІТАРНА СКЛАДОВА ЗЕМЕЛЬНОЇ РЕФОРМИ	89
---	----

Патлайчук О. В.

к.ф.н., доцент,
Національний університет кораблебудування
імені адмірала Макарова
м. Миколаїв, Україна

Ступак О. П.

ст. викладач,
Національний університет кораблебудування
імені адмірала Макарова
м. Миколаїв, Україна

Макарчук О. М.

викладач,
Національний університет кораблебудування
імені адмірала Макарова
м. Миколаїв, Україна

ЖИТТЄВИЙ СВІТ І БІЗНЕС: ГУМАНІТАРНА СКЛАДОВА ЗЕМЕЛЬНОЇ РЕФОРМИ

Перебіг і наслідки реформування земельних відносин не обмежуються економічними і соціальними вимірами. Не менш, якщо не більш важливою, на нашу думку, є оцінка гуманітарної складової запропонованих проектів і програм в різних сферах життєдіяльності, зокрема у створенні потенціалу саморозвитку українського суспільства.

Аналіз досліджень присвячених теоретико-методологічним засадам розвитку та трансформації земельних відносин в Україні показує, що усвідомлення земельних реформуваль як суто аграрних є обмеженням і не лише спричиняє припущення істотних помилок, а й гальмує процеси реформування в Україні загалом і свідчить про «відсутність науково обґрунтованих теоретичних та методологічних засад інституціонального забезпечення власне звершення земельної реформи в Україні як цілісної, законодавчо визначеної мети, етапів, завдань та механізмів правового, економічного, фінансового і соціального розвитку суспільства» [2, с.269].

Земельна реформа є складовою всеохоплюючих суспільних і культурних трансформацій та потребує не лише соціально-економічного обґрунтування, а і всебічної гуманітарної експертизи яка дозволяє встановлювати культурвідповідність пропонованої мети перетворень вивірених людиномірній моделі бачення суспільного світу, та прогнозувати і оцінювати віддалені перспективи і наслідки звершування реформ.

Розвиток сільського господарства і відродження селянства мають розглядатись як цілісний процес (від)творення всього комплексу людських зв'язків з урахуванням природних основ життєдіяльності селянина, оскільки земельні відносини включають економічні, правові, політичні, культурні, моральні та релігійні відносини, заломлені через особливий тип діяльності по відтворенню живого за безпосередньої участі людини.

Землеробство, у філософському розумінні як особливий вид взаємодії людини і природи, виявляє низку характеристик і одночасно умов, необхідних для його розвитку. До найважливіших належать: центральна роль зацікавленого в результатах власної праці вільного хлібороба, котрий прагне і має можливості в повній мірі розвивати свої «сутнісні сили»; субстанційний характер, притаманний землеробству, який проявляє себе у формуванні фундаментальних людських цінностей, пов'язаних з безпосереднім і постійним зв'язком людини з цариною живого; еталонність, що дозволяє бачити міру віддалення людини, котра винаходить нові види діяльності, від стану природної істоти, органічного зв'язку з природою, без якого вона може втратити антропологічну ідентичність, перетворитись на зникомий вид; нарешті, здатність землеробства бути найчутливішим і точним індикатором розумності створюваних людиною господарських форм і відносин, облаштованості та автентичності життєвого світу, спроможності жити у «сродності» з буттям.

Землеробство на відміну від багатьох інших форм діяльності, розвивається не лише в соціальному, але і в природно-біологічному контексті. Працюючи на землі, висаджуючи рослини, доглядаючи за їх дозріванням, збираючи врожай, людина не лише безпосередньо породжує окремі елементи природного процесу, але і сама органічно включається в нього, підкоряється йому, починає жити за його логікою. Цей природно-біологічний зв'язок був і залишається не лише умовою процвітання землеробства, але і чинником, супутнім формуванню і відтворенню деяких засадничих людських цінностей, що дозволяють говорити про елементи особливої моралі, властивої землеробові. Хліборобство – це усталеність, відтворюваність життєдіяльності, повторюваність і передбачуваність занять. А отже і умова формування постійності, узвичаєності в думках та почуттях, вироблення виважених моральних норм, не випадкових, а «дозрілих» поступово, завдяки накопиченню вчинків, що відповідають обов'язку.

Ці й інші складові етичної свідомості українського селянина глибоко проникли до тканини його життєдіяльності. Тисячолітня праця хлібороба трансформувалася у одвічні спільні життєві цінності – земля, праця і гідність [3, с. 130].

Зміни характеру людської діяльності пов'язані з виникненням промисловості, а пізніше з впровадженням досягнень перманентних і все більш радикальних науково-технічних революцій, звичайно ж не могли не торкнутися і землеробства. Проте, в даній сфері, вплив технологічних перетворень на характер праці виявляється менш істотним. «Консерватизм» головної ланки сільськогосподарського виробництва полягає в незмінності самого процесу виробництва живого при безпосередній участі особисто зацікавленого селянина і ця участь не стає меншою, від того наскільки широко використовуються різноманітні машинні технології. Безпосередня взаємодія живого з живим не підлягає трансформації. У випадку з землеробством природа ніби сама піклується про різноманіття форм життєдіяльності людини, залишаючи недоступним для корінного перетворення його «центральне ядро». Аналізуючи в історичному

процесі взаємозв'язок людини і природи, П. Гольбах зазначав, що саме стан землеробства, благополуччя і процвітання селянства є надзвичайно важливим і високочутливим барометром природного і соціального життя суспільства в цілому [1].

Особливість теперішньої ситуації полягає в тому, що українські селяни після варварського більшовицького розселяння, деколективізації 90-х років знову потрапили у горнило тотальної перековки свідомості. Техногенні умови існування всіляко дистанціюють від землі, і сучасна людина все частіше потрапляє в ситуацію стороннього спостерігача, а не повноправного й відповідального господаря. Сторонній спостерігач за нацюхвилинним не відчуває вічності існування живого, не переживає неперервності обміну між людиною і землею, не творить, а байдуже перевлаштовує з однією метою – отримати максимальний швидкий прибуток. Земельно-господарська і фінансово-податкова експансія з боку великого бізнесу і як наслідок, формування експортоорієнтованого інтенсивного агропромислового підприємництва асиметричного до малого та середнього господарювання викликала появу стійких негативних тенденцій зростання безробіття та зубожіння селян. Не заперечуючи необхідності експорту виробленої продукції сільського господарства при дотриманні вимог повного збереження природної родючості ґрунтів, слід зазначити, що існуючий агробізнес, здебільшого несумісний з інтересами селянства та з вимогами органічного землеробства.

«Організоване хижацтво», згубне прагнення забродів скоропадків до швидкого одноразового результату супроводжується не усвідомленням усієї глибини відповідальності, пов'язаної із виробничим застосуванням сучасних засобів впливу на живі організми, землю, природу. Сприйняття хліборобства як «бізнесу», без вкоріненої любові до землі, без трепетного ставлення до всього живого, призводить не лише до зниження рівня продовольчої безпеки та раціонального природокористування, але й створює прямі загрози життю та здоров'ю людей і довкілля. Лише відновлення особистої зацікавленості хлібороба у розвитку села, сільських громад, реабілітація престижності хліборобської праці у поєднанні із застосуванням сучасних аграрних технологій дали б змогу не лише реорганізувати систему землеволодіння, а й стабілізувати (політично та економічно) українське суспільство, поставити його на міцні підвалини національних хліборобських традицій, зупинити процес маргіналізації, втрати економічних і духовних орієнтирів і вартостей.

На нашу думку, ключовим моментом земельної реформи має бути – не запропонований ринок земельних ділянок, а впровадження комплексних ринкових економічних відносин щодо землі зорієнтованих на модель майбутнього бачення «людиномірності соціокультурного облаштування» (Є.Андрос) країни в глобальному світі.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Гольбах П.А. Избранные произведения в двух томах. Т.2. / Гольбах П. А. / Под общей редакцией Х.Н.Момджяна. Перевод с французского Т.С. Батищевой и В.О. Полонского. М.: Издательство «Мысль», Академия наук СССР. Институт философии. Серия «Философское наследие», 1963. — С.553.
2. Гуроров О.І., Ковалів О.І. Теоретико-методологічні засади розвитку та інституціонального забезпечення трансформації земельних відносин в Україні. *Вісник ХНАУ. Серія «Економічні науки». Зб. Наук. Праць / Харк.нац. аграр. ун-т ім. В.В.Докучаєва*. Харків, 2019. №4. Т.1. с.268
3. Макаручук О. М. Хліборобська душа народу : розселянювання як фактор моральної деформації. *Інтелект. Особистість. Цивілізація: темат. зб. наук. пр. із соц. філос. пробл.*/Донецьк: Дон НУЕТ, 2011, - №1, с.- 128 - 133 / Режим доступу : [nbuv.gov.ua/ portal/Makarcuk.pdf](http://nbuv.gov.ua/portal/Makarcuk.pdf).